

Klagelieder 3

Persian Standard Bible of 1895 (Old Persian)

- 1 من آن مرد هستم که از عصای غضب وی مذلت دیده‌ام.
- 2 او مرا رهبری نموده، به تاریکی در آورده است و نه به روشنایی.
- 3 به درستی که دست خویش را تمامی روز به ضد من بارها برگردانیده است.
- 4 گوشت و پوست مرا مندرس ساخته و استخوانهایم را خرد کرده است.
- 5 به ضد من بنا نموده، مرا به تلخی و مشقت احاطه کرده است.
- 6 مرا مثل آنانی که از قدیم مرده‌اند در تاریکی نشانیده است.
- 7 گرد من حصار کشیده که نتوانم بیرون آمد و زنجیر مرا سنگین ساخته است.
- 8 و نیز چون فریاد و استغاثه می‌نمایم دعای مرا منع می‌کند.
- 9 راههای مرا با سنگهای تراشیده سد کرده است و طریقه‌هایم را کج نموده است.
- 10 او برای من خرسی است در کمین نشسته و شیری که در بیشه خود می‌باشد.
- 11 راه مرا منحرف ساخته، مرا دریده است و مرا مبهوت گردانیده است.
- 12 کمان خود را زه کرده، مرا برای تیرهای خویش، هدف ساخته است.
- 13 و تیرهای ترکش خود را به گرده‌های من فرو برده است.
- 14 من به جهت تمامی قوم خود مضحکه و تمامی روز سرود ایشان شده‌ام.
- 15 مرا به تلخیا سیر کرده و مرا به آفستین مست گردانیده است.
- 16 دندانهایم را به سنگ ریزها شکسته و مرا به خاکستر پوشانیده است.
- 17 تو جان مرا از سلامتی دور انداختی و من سعادت‌مندی را فراموش کردم،
- 18 و گفتم که قوت و امید من از یهوه تلف شده است.
- 19 مذلت و شقاوت مرا آفستین و تلخی به یاد آور.
- 20 تو البتّه به یاد خواهی آورد زیرا که جان من در من منحنی شده است.
- 21 و من آن را در دل خود خواهم گذرانید و از این سبب امیدوار خواهم بود.

22 از رافت‌های خداوند است که تلف نشدیم زیرا که رحمت‌های او بی‌زوال است.

23 آنها هر صبح تازه می‌شود و امانت تو بسیار است.

24 و جان من می‌گوید که خداوند نصیب من است، بنابراین بر او امیدوارم.

25 خداوند به جهت کسانی که بر او توکل دارند و برای آنانی که او را می‌طلبند نیکو است.

26 خوب است که انسان امیدوار باشد و با سکوت انتظار نجات خداوند را بکشد.

27 برای انسان نیکو است که یوغ را در جوانی خود بردارد.

28 به تنهایی بنشیند و ساکت باشد زیرا که او آن را بر وی نهاده است.

29 دهان خود را بر خاک بگذارد که شاید امید باشد.

30 رخسار خود را به زندگان بسپارد و از خجالت سیر شود.

31 زیرا خداوند تا به ابد او را ترك نخواهد نمود.

32 زیرا اگر چه کسی را محزون سازد لیکن بر حسب کثرت رافت خود رحمت خواهد فرمود.

33 چونکه بنی‌آدم را از دل خود نمی‌رنجاند و محزون نمی‌سازد.

34 تمامی اسیران زمین را زیر پا پایمال کردن،

35 و منحرف ساختن حقّ انسان به حضور حضرت اعلی،

36 و منقلب نمودن آدمی در دعویّش منظور خداوند نیست.

37 کیست که بگوید و واقع شود اگر خداوند امر نفرموده باشد.

38 آیا از فرمان حضرت اعلی هم بدی و هم نیکویی صادر نمی‌شود؟

39 پس چرا انسان تا زنده است و آدمی به سبب سزای گناهان خویش شکایت کند؟

40 راههای خود را تجسّس و تفحّص بنماییم و بسوی خداوند بازگشت کنیم.

41 دلها و دستهای خویش را بسوی خدایی که در آسمان است برافرازیم،

42 (و بگوییم): «ما گناه کردیم و عصیان ورزیدیم و تو عفو نفرمودی.

43 خویشتن را به غضب پوشانیده، ما را تعاقب نمودی و به قتل رسانیده، شفقت نفرمودی.

44 خویشتن را به ابر غلیظ مستور ساختی، تا دعای ما نگذرد.

45 ما را در میان امّت‌ها فضله و خاکروبه گردانیده‌ای.»

46 تمامی دشمنان ما بر ما دهان خود را می‌گشایند.

- 47 خوف و دام و هلاکت و خرابی بر ما عارض گردیده است.
- 48 به سبب هلاکت دختر قوم من، نه‌رهای آب از چشمانم می‌ریزد.
- 49 چشم من بلا انقطاع جاری است و باز نمی‌ایستد.
- 50 تا خداوند از آسمان ملاحظه نماید و ببیند.
- 51 چشمانم به جهت جمیع دختران شهرم، جان مرا می‌رنجاند.
- 52 آنانی که بی‌سبب دشمن منند، مرا مثل مرغ بشدتّ تعاقب می‌نمایند.
- 53 جان مرا در سیاه‌چال منقطع ساختند و سنگها بر من انداختند.
- 54 آنها از سر من گذشت پس گفتم: منقطع شدم.
- 55 آنگاه ای خداوند، از عمق‌های سیاه‌چال اسم تو را خواندم.
- 56 آواز مرا شنیدی، پس گوش خود را از آه و استغاثه من مپوشان!
- 57 در روزی که تو را خواندم نزدیک شده، فرمودی که نترس.
- 58 ای خداوند دعوی جان مرا انجام داده و حیات مرا فدیہ نموده‌ای!
- 59 ای خداوند ظلمی را که به من نموده‌اند دیده‌ای. پس مرا دادرسی فرما!
- 60 تمامی کینه ایشان و همه تدبیرهایی را که به ضدّ من کردند دیده‌ای.
- 61 ای خداوند مذمت ایشان را و همه تدبیرهایی را که به ضدّ من کردند شنیده‌ای!
- 62 سخنان مقاومت‌کنندگانم را و فکرهایی را که تمامی روز به ضدّ من دارند (دانسته‌ای).
- 63 نشستن و برخاستن ایشان را ملاحظه فرما زیرا که من سرود ایشان شده‌ام.
- 64 ای خداوند موافق اعمال دستهای ایشان مکافات به ایشان برسان.
- 65 غشاوه قلب به ایشان بده و لعنت تو بر ایشان باد!
- 66 ایشان را به غضب تعاقب نموده، از زیر آسمانهای خداوند هلاک کن.